

μπιλιάρδο

μπιλιάρδο, το, ουσ. [<ιταλ. bigliardo], το μπιλιάρδο·

- μαθαίνουν μπιλιάρδο στην πλάτη μου, με χρησιμοποιούν δοκιμαστικά σε κάτι ή για κάτι και, ανάλογα με τα συμπεράσματα που θα βγάλουν, θα ενεργήσουν προς όφελός τους: «είναι τόσο κορόιδο, που δεν κατάλαβε μέχρι τώρα πως τον έχουν για να μαθαίνουν μπιλιάρδο στην πλάτη του»·

- παίζουν μπιλιάρδο στην πλάτη μου, με χρησιμοποιούν για να λύνουν τις διαφορές τους ή για να κερδίζουν: «δεν θ' ανεχτώ ξανά να παίξουν μπιλιάρδο στην πλάτη μου»·

- στέκα από μπιλιάρδο ή στέκα του μπιλιάρδου, βλ. λ. [στέκα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας